

„Hal, te,
 fürge hal, te,
 haragos madonna arcú
 gőzhajófütty-fehér
 uszonyú,
 hogy is hívtak:
 arany Ríva,
 Rívka mintha visszarína
 ó, te iszonyú,
 halld te
 tüskésdrótra tűzött dróttüskére függni fűzött
 hasadt ajakú
 halál hala, bánat hala
 átkozz meg, de felelj valahol...”

Nem felel semmit sem a hal.

*Hallgatások.
 Parttalan tó.
 Két fenyő.*

*Élők, felhők, magasságok
 ámulata égbe nő.*

Lebegyev 1916, Birman 1941, Rumer 1902, Bojko-oba 1933.

JEVGENYIJ JEVTUSENKO

A TÖRTÉNELEM

*nem csak a
 munka és vér története.
 Napok
 zaja
 és illata,
 ágak és füvek éneke.
 Csak tévedés hogy súlyos könyvek
 a történelem, meg bölcs betűk.
 Az is, ahogy csillog a könnycsepp,
 csalunk, iszunk, ölelkezünk.
 Hétköznapok, évek futása
 őrzi a fény,
 a suhogás,
 szép női váll,
 tenger zugása,
 patadobaj,
 gyereksírás.
 Minden nagy eszme mögött máshogy,
 de hang zokog és hang nevet:
 szállnak
 homályos látomások,
 csillognak csillagok: szemek.*

VERESS MIKLÓS fordításai